

Per què les comarques gironines són a la cua en implantació d'energies renovables?

- a demarcació topa amb l'oposició del territori als marcoparcs i les limitacions geogràfiques en zones d'alt interès paisatgístic com l'Empordà

Projecció d'aerogeneradors d'energia eòlica marina.

[Girona](#), [Alt Empordà](#), [Baix Empordà](#), [Selva](#), [Lleida](#)

<https://www.emporda.info/comarca/2026/08/21/comarques-gironines-implantacio-energies-renovables-133543...>

Víctor Perramon

Viernes, 21 agosto 2026

La província de **Girona** continua a la cua de Catalunya en producció d' **energies renovables** . Segons l'Observatori de les Energies Renovables, les comarques gironines no tenen **cap parc eòlic en servei** i són la demarcació amb menys producció d'energia fotovoltaica i hidroelèctrica.

En el cas de l'eòlica, Girona no disposa de cap aerogenerador en funcionament, mentre que Tarragona concentra el 62,3% de tota la generació catalana, Lleida el 24,6% i Barcelona el 13,2%. La situació és similar en **energia solar fotovoltaica** : les instal·lacions gironines només van generar el 6,4% del total català, davant del 44,2% de Lleida. Girona també ocupa l'última posició en generació hidroelèctrica, amb un 4,3% del total.

Segons les dades del Departament de Medi Ambient i Sostenibilitat, les instal·lacions fotovoltaiques en servei a les comarques gironines es concentren a la **Selva** , el **Gironès** , la **Garrotxa** i el **Pla de l'Estany** i només sumen 20 MW. La situació, però, podria canviar amb els projectes que hi ha sobre la taula. **L'Alt i el Baix Empordà** tenen parcs eòlics en tramitació que sumen una potència de 53 MW, mentre que els projectes fotovoltaics en procés arriben als 154 MW, amb el Pla de l'Estany al capdavant, seguit de l'Alt Empordà, el Gironès, la Selva i el Baix Empordà.

Pel que fa a la **potència ja autoritzada** , l'Alt Empordà concentra 51 MW corresponents a parcs eòlics. En fotovoltaica, el **Gironès** i l' **Alt Empordà** encapçalen la llista, tot i que també hi ha potència

autoritzada a la Selva, la Garrotxa, el Pla de l'Estany i el Baix Empordà. En conjunt són 114 MW. En canvi, ni el **Ripollès** ni la **Cerdanya** tenen actualment projectes en servei o en tramitació.

El cap de servei de Medi Ambient de la Diputació de Girona, **Marc Marí**, explica que una de les principals limitacions de l'energia eòlica és geogràfica. A les comarques gironines, assenyala, el recurs eòlic es concentra sobretot a l'Empordà, fet que redueix les zones on és viable instal·lar aerogeneradors.

«Pel que fa a l'Empordà, les zones tècnicament aptes són zones que a vegades coincideixen amb **espais naturals protegits** i, per tant, seria incompatible», explica. A la plana hi hauria més possibilitats, però la poca distància entre municipis dificulta trobar ubicacions que compleixin els requisits tècnics i que, alhora, siguin acceptades pel territori.

El degà del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Girona, **Jordi Fabrellas**, també situa l'oposició als macroparcs com un dels principals frens, especialment en zones amb un fort valor paisatgístic. «Necessitem energia però no a qualsevol preu. S'ha de matisar on es posen aquests parcs, ja que no es tracta d'eliminar tots els camps agrícoles», afirma.

Fabrellas aposta per aprofitar primer **espais ja construïts**, com les cobertes de naus industrials i granges. Aquesta opció, però, també té limitacions. Moltes teulades antigues són d'uralita i no poden suportar directament el pes de les plaques, de manera que caldria substituir-les. Segons el degà, els plans impulsats per renovar aquestes cobertes són insuficients i, fins i tot instal·lant plaques a totes les teulades disponibles, no es podria cobrir tota la demanda energètica. Altres espais possibles serien les mitjanes d'autopistes, els aparcaments o terrenys que no es poden cultivar. «Hi ha moltes possibilitats però **requereix una inversió** », resumeix Fabrellas.

En el cas de la fotovoltaica, Marí considera que les possibilitats d'implantació són més àmplies perquè no existeix la limitació del vent. Tot i això, els grans projectes també han topat amb reticències. «Hi ha hagut una resposta per part de la població en projectes de dimensions molt grans», assenyala.

A aquesta oposició s'hi afegeixen els **terminis administratius**. Marí recorda que la tramitació d'un projecte d'aquestes característiques pot durar anys i que, perquè prosperi, ha de complir la normativa, disposar dels terrenys necessaris i superar l'avaluació d'impacte ambiental.

L' **Alt Empordà** n'és un exemple. Durant més de dues dècades, la comarca ha acumulat diferents onades de projectes eòlics, alguns fins i tot autoritzats, que finalment no s'han construït. Les causes han anat des de llargues tramitacions i canvis en la regulació i les ajudes fins a problemes de viabilitat econòmica o de connexió a la xarxa. Alguns projectes també han rebut informes desfavorables pels seus efectes sobre espais naturals, connectors ecològics, espècies protegides, vinyes de la DO Empordà o patrimoni de pedra seca, mentre que d'altres han acabat als tribunals després dels recursos presentats per ajuntaments i entitats ecologistes.

La poca presència de grans instal·lacions contrasta amb el desenvolupament de l' **autoconsum**. Tot i ocupar l'última posició provincial en generació renovable, Girona és la segona demarcació catalana en nombre d'instal·lacions d'autoconsum. El model gironí s'ha desenvolupat, per tant, sobretot a

partir de projectes petits i distribuïts sobre teulades, mentre que Tarragona i Lleida concentren els grans parcs que aporten bona part de la producció renovable catalana.

Al conjunt de Catalunya, el 2022 es van posar en servei 39.237 instal·lacions d'autoconsum, gairebé tres vegades les de l'any anterior. El 2023 encara se'n van connectar 42.277 de noves, un 8,2% més, i es va superar la barrera de les 100.000 instal·lacions. A les comarques gironines, aquell any se'n van incorporar 7.663 i el total va arribar a 17.223.

Segons la **Unió Espanyola Fotovoltaica** (UNEF), aquell creixement va estar impulsat per l'encariment de l'electricitat, especialment després de la invasió russa d'Ucraïna, els fons **Next Generation** de la Unió Europea i la simplificació administrativa.

El ritme, però, es va frenar el 2024, quan Girona va sumar unes 3.700 instal·lacions noves, aproximadament la meitat que l'any anterior. Fabrellas ho relaciona amb la **desaparició de les subvencions**. «El 2021, 2022, 2023 va haver-hi un boom en l'autoconsum que va venir incentivat per les subvencions a aquestes instal·lacions. Ara això s'ha acabat i desincentiva la gent a posar plaques, no només en l'àmbit particular sinó en grans empreses», explica.

Segons Fabrellas, aquesta aposta per instal·lacions petites també respon a les dificultats que han tingut els macroparcs per tirar endavant a Girona, tant per l'oposició territorial com per una normativa que considera més **restrictiva** que la que hi havia en altres demarcacions.

La **Diputació de Girona** també aposta per aquest model distribuït. Marí defensa que «la producció ha de ser propera a allà on es consumeix» i explica que l'ens treballa des de fa anys per ajudar els ajuntaments a instal·lar plaques en equipaments públics i compartir l'energia generada amb els veïns mitjançant **comunitats energètiques** o **sistemes d'autoconsum compartit**.

«L'autoconsum que es pugui fer des de teulades en zones urbanes no podrà cobrir tota la demanda que tenim però sí que en pot cobrir una demanda significativa», assenyala. Tot i que les subvencions per a habitatges o edificis privats s'han acabat, Marí assegura que la Diputació continua oferint ajudes als municipis per desenvolupar aquests projectes.

Un altre element que pot condicionar el desplegament de renovables és el **Plater**, el pla destinat a ordenar-ne la implantació territorial. Fabrellas considera que disposar d'una planificació prèvia permetria reduir conflictes. «Si es té estudiat on poden anar les plaques en un poble, s'eviten molts problemes i es genera un consens», explica. El degà considera, però, que perquè el model funcioni cal que el territori percebi un benefici en les instal·lacions i que existeixi un **acord polític ampli**. «Ho han de fer tots els partits, no un de sol», sentència.

Marí també creu que el Plater **facilitarà l'arribada de nous projectes**. «Es simplificarà la tramitació administrativa dels expedients en zones prioritàries o possibles, ja que la part d'anàlisi ambiental ja s'haurà fet excloent tota una sèrie de zones sensibles. Això donarà seguretat als inversors per portar a terme els seus projectes», afirma.

El desplegament de noves instal·lacions renovables haurà d'anar acompanyat, segons Marí, de sistemes d'emmagatzematge que permetin adaptar la producció al consum. Com que l'energia solar i l'eòlica depenen de les hores de sol i de la presència de vent, considera que les **bateries** tindran un

paper creixent per guardar l'energia i alliberar-la quan augmenti la demanda. La previsió és que l'increment de renovables a les zones considerades aptes o prioritàries avanci de manera paral·lela a aquests sistemes de regulació.